

lige eller private Virksomheder. Der er nu for det første derved at bemærke, at der ikke er Tale om nogen Andel i Statsanstaltens Overskud, der er kun Tale om en Administrationsfond, til hvilken er henlagt et vist Antal Millioner af Anstaltens Formue. Det skal udregnes, hvorvidt den har givet et Overskud i det paagældende Aar eller ikke, og af det Overskud, som fremkommer, beregnes saa Tantiemen. Denne Administrationsfonds Indtægter ere af en meget stabil Beskaffenhed, det er Policepenge, Driftstillæg til Indskuddene og Renter af Administrationsfondens Formue, Renter, som ere kalkulerede til 165,000 Kr. omtrent. Disse Indtægter ere altsaa saaledes, at de altid kunne paaregnes at være mindst lige saa store det følgende Aar; der kan finde en Stigning Sted gennem Henlæggelse af Administrationsfondens Overskud og ved Forøgelse af de Indtægter, den har, men der vil ikke finde nogen Nedgang Sted. Paa den anden Side sættes saa som Udgifter: Lønninger, Husleje, Kontorhold, Agenturudgifter, Erhvervsprovisioner, og Forskellen mellem disse Indtægter og Udgifter er Anstaltens Administrationsfonds virkelige Overskud. Imidlertid er det heller ikke af dette virkelige Overskud, Anstaltens Embedsmænds Tantieme beregnes. Nej, man tager fra disse Udgifter den meget væsentlige Del, som angaar Erhvervsprovisionerne, Agenturudgifterne og nogle andre Poster, som tilsammen andrage omtrent 300,000 Kr., og inden man fradrager disse 300,000 Kr. i Administrationsfondens Indtægt, beregner man Tantiemen for Anstaltens Embedsmænd. Det er noget, som har fundet Sted i lang Tid, noget, som har fuldstændig Hjemmel, og noget, som foreslaas atter at skulle gælde for Fremtiden; jeg har dog ment at maatte henlede Opmærksomheden derpaa, eftersom det slet ikke har noget med Tantieme at gøre. Det er jo endogsaa saaledes, at de Udgifter, som inddrages under denne Beregning, nemlig alle Erhvervsprovisioner, Agenturudgifter og visse rejsende Embedsmænds Akkvisitørdgifter, netop ere dem, hvor der kunde tænkes at finde en Besparelse, en Økonomi Sted, medens derimod de andre Udgifter, som i Virkeligheden trækkes fra, Lønninger, Husleje, Kontorudgifter, ere af den modsatte Beskaffenhed. Paa den Maade har Statsanstaltens Tantieme ganske Karakter af Deltagelse i et Overskud, som hver enkelt forudsættes at have haft sin Andel i at tilvejebringe gennem sit Arbejde, det er simpelt hen et forud bestemt Tillæg

til Lønningerne, og som saadant er det ogsaa blevet behandlet i det foreliggende Lovforslag, idet man ligefrem kalkulerede Tantiemen med det Beløb, som den tidligere var, og naar denne Lov bliver vedtagen, vil den ogsaa blive beregnet saaledes. Paa den anden Side kan det jo godt gøres gældende, at hvis man vilde afskaffe denne Tantieme, maatte man forhøje Lønningerne, og saa kan man lige saa godt give 30 - 40,000 Kr. under Navn af Tantieme til Anstaltens Embedsmænd. Men sikkert er det, at det ogsaa kun er af Navn, at det er Tantieme, og dette har Udvalget anset det for rigtigt at henlede Opmærksomheden paa. Af den Betænkningen vedføjede Skrivelse fra Finansministeren vil det dernæst fremgaa for det høje Tings Medlemmer, at der fra Udvalget har været rettet en Række Spørgsmaal om forskellige Forhold til ham, hvoraf nogle dog ikke staa i nogen direkte Forbindelse med det forelagte Lovforslag. Jeg ønsker at sige nogle Ord om det første af de Spørgsmaal, som ere rettede til den højtærede Finansminister. Dette Spørgsmaal lyder saaledes: „Udvalget udbeder sig Oplysning om, hvorvidt der foreligger noget Reglement eller nogen Instruktion angaaende Offentliggørelser eller Henvendelser fra Anstaltens Repræsentanter til Publikum, der fastsætter, at saadanne ikke maa finde Sted, forinden Anstaltens Bestyrelse har billiget deres Form og Indhold“. Dette Spørgsmaal er fremkaldt ved en Række offentlige Angreb paa Statsanstalten i Anledning af forskellige af dens Agenturers Reklamevirksomhed. Det er blevet gjort gældende, at Statsanstaltens Agenter i forskellige Tilfælde gik for vidt overfor de statsanerkendte Livsforsikringselskaber og ud over, hvad Livsforsikringsloven, som vi jo fik for nogle Aar tilbage, forudsætter, og muligvis ogsaa ud over, hvad den opstiller som Fordringer. Jeg skal ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende ikke har syntes om forskellige af den Slags Reklamer, som man har stillet til min og andre Udvalgsmedlemmers Raadighed, og navnlig synes jeg ikke om dem, naar det gælder en Statsanstalt. Jeg har bl. a. her en Henvendelse, hvori det gøres gældende, at Regeringskontrol med Livsforsikring ikke er tilstrækkelig, eftersom Den sjællandske Bondestands Sparekasse ogsaa var undergivet Regeringskontrol og dog er gaaet i Stykker; derfor anbefaler Agenturet, at man skal forsikre og kun forsikre i den af Staten garanterede Livsforsikringsanstalt. Nu har imidlertid Ud-